

זיו ההיכל

יוצא לאור ע"י

מרכז היכל הקודש חסיד ברסלב

בנשיאות

נ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

וויליאמסבורג יע"א

287 העיווארד סט.

פרשת שמות כב טבת תשע"ג לפ"ק

הדלקת הנרות 4:27 מוצאי שב"ק 5:55

במשנתו של רבינו הקדוש והנורא מוהר"ן מברסלב ז"ע

זיו הפרשה

צרות מצרות שונות ר"ל בכלל, ובפרטיות על כל אחד ואחד, הכל כדי שיצעק האדם אל ה', שעי"ז יוליד המוחין מתעלומתן ויזכה לדעת.

וזהו ענין שובבי"ם שבהם נוהגים הכשרים להתענות ולצעוק להשי"ת בתפילות וסליחות כי באלו הימים קורין בתורה בענין גלות מצרים, וגאולתם שהי' ע"י צעקה כנוצר, וכמו כן צריך עתה בגלות הזה, וזהו שרוב בני שובבי"ם שעי"ק כל הצרות והגלויות ר"ל הם ע"י חסרון הדעת, וזהו פירושו של "שובבי"ם" שכל אחד הולך בעולם כמו משוגע ושובב ממש, וכשיבין האדם בעצמו כל זאת איך הוא שובב ומשוגע ממש, כי הולך אחר רגשות לבו, ואינו מסתכל על תכליתו הנצחית, בודאי יחוס על עצמו ויצעק הרבה להשי"ת, ועי"ז יזכה לפי בחינתו להוליד המוחין והדעת שעי"ז עיקר הגאולה בכלל ובפרט בכל אדם ובכל זמן.

(מוהר"ן ז"ל בליקוטי מוהר"ן ח"ב סי' ע"ג)

ע"י תוקף האמונה אינו מפחד משום דבר ועובר על הכל

ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול. וי"ל עפ"י המבואר בליקו"ל (ק"ש ה"ה אות ב') שכל ענין קריאת שמע הוא ענין התגלות האמונה והקדושה, להכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, ולידע שהכל מושגח בהשגחה פרטי פרטיית, ובדבר זה צריכים להתחדש בכל יום ויום מחדש, לחקוק היטיב בדעתו אשר הוא יתברך נמצא בכל מקום ובכל ההסתרות שם נסתר אלופו של עולם והכל ממנו, ואז כשאדם מכניס בדעתו ידיעה זו, אזי אפילו בתוקף הקטנות והנסיגות והיסורים שעובר עליו אינו מפחד כלל ועובר על הכל. כי המאמין בו יתברך באמונה פשוטה שהכל בהשגחתו יתברך כבר אינו מתפעל משום בריה. וזה פ"י ויפן כה וכה, ואיתא בזוה"ק (שמות י"ב ע"ב) שזה מרמז על כ"ה אותיות שיש בפסוק שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אח"ד, שאומרים ישראל פעמיים ערב ובוקר, וזהו כ"ה וכ"ה פעמיים כה, היינו על ידי שאיש הישראלי פונה כה וכה שהוא סוד הק"ש שהוא גילוי האמונה הקדושה אשר אין בלעדו יתברך, אז וירא כי אין איש, כי אינו רואה כבר שום מציאות אדם, כי יודע ועד אשר הכל לכל אין סוף ברוך הוא וכן אי"ש ר"ת אין שום יאוש, כי על ידי תוקף האמונה בו יתברך ויודע ברור כי הכל לכל עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ועל כן אין שייך שום יאוש כלל כי הלא גם בכל ההסתרות שם הוא נמצא, ויך את המצרי על ידי ידיעה זו מכה את כל המצרים, שהם כלל המרירות והקטנות והדחקות והיירדות שעובר על האדם ויטמנהו בחול חו"ל ר"ת חזק ויאמץ ליבך היינו על ידי האמונה הקדושה בו יתברך יכולים לעבור על הכל ולהתחזק בכל המצבים.

(אור הצדיק)

תהלים מסוגל לתשובה

מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסוגל לתשובה. כי יש מניעות רבות מאד מלעשות תשובה גם יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה, ואפילו מי שמתעורר לעשות תשובה יש כמה מניעות לזה, כי יש כמה אנשים ששער התשובה סגור בפניהם, ויש שאינו יודע אפילו להגיע אל השער מהמ"ט שערי תשובה השייך לו שדרך שם דוקא צריך לשוב להשם יתברך, כי יש חמשים שערי תשובה, ומ"ט שערים יכול כל אדם לכנס בהם ולהשיגם, אך שער החמשים הוא בחינת התשובה של השם יתברך בעצמו, כביכול, כי גם אצלו יתברך מצינו בחינת תשובה, כמו שכתוב (מלאכי ג) שובו אלי ואשובה אליכם. וכל שער ושער יש לו אות מ"ט אותיות השבטים וצריך להגיע דוקא אל השער והאות השייך לו. וכיוצא יש בזה שאר מניעות המונעים את האדם מן התשובה, עד שיכול לבלות ימיו ולמות ח"ו בלי תשובה, ועל כל זה מסוגל אמירת תהלים, שאפילו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה וזכה ע"י אמירת תהלים להתעורר לתשובה. כי כל אדם ואדם כפי מה שהוא יכול למצוא את עצמו בתוך אמירת תהלים, ועי"ז יזכה להתעורר ולעשות תשובה, וגם להגיע אל השער השייך לנשמתו ולפתוח השער עד שיזכה לתשובה שלימה, וע"כ הוא דבר גדול מאד לעסוק תמיד באמירת תהלים, כי תהלים הוא התעוררות גדול מאד מאד להשי"א אשרי שיאחז בו.

וזהו ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו, סופי תיבות הם אותיות תהלים, ואותיות תשובה כי ע"י תהלים זוכין לתשובה שהיא בחי' שמות בני ישראל הבאים מצרימה.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב סי' ע"ג)

עיקר תיקון הגלות הוא הצעקה להשי"ת וזה ענין שובבי"ם

ענין גלות מצרים עפ"י מש"כ רבינו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' כ"א) שכל הצרות והיסורים והגלות אינן אלא לפי ערך חסרון הדעת כמשי"כ (ישעי' ה') לכן גלה עמי בלי דעת, ואז יפה צעקה לאדם בין בתפלה בין בתורה ואלו הצעקות הן בחינת צעקת היולדת והקב"ה מאזין צעקתינו ואז מולדת המוחין בחי' הקול מעורר הכוונה היינו המוחין, וכשנשלם הדעת אזי נשלם כל החסרונות כשאחז"ל (נדרים מא) אם דעת קנית מה חסרת, ע"כ. וזה הי' עיקר גלות מצרים ולכן גזרו המצרים על הבנים דייקא שהם בחינת דעת ובנים זכרים דיקא שהם בחינת דעת מיושב כידוע, וישראל עשו את שלהם ותפסו אומנות אבותם, ויצעקו בני ישראל אל ה', כי זהו עיקר התיקון של הגלות ושל כל הצרות, וזהו גם כן הענין של הגלות הארוך האחרון המר הזה, שהכל נמשך מחסרון הדעת. ובשביל זה השי"ת שולח

דין ההיפוא

לקט דברי תורה וסיפורים מצדיקים אשר היאהרציט שלהם חל בימים הקרובים – בקשר לרביז"ל

הח"ק ר' אברהם חיים מולאמשוב זי"ע בעל אורה לחיים - תלמיד המגיד ממעורייטש זי"ע, ומחתי"ק מכארידימשוב זי"ע, ומהח"ק רבי ר' שמעלקא זי"ע - כ"ז מכת

הילולא רבה של בעל הסמיכות חכמים רבינו נפתלי כ"ח זי"ע - כ"ד מכת

שבחו וגדלו מי יספר ומי ימלא כי הלא הי רבן של ישראל (ובס' שמות הצדיקים מובא ר' נפתלי כהן הנקרא רבי ר' נפתלי). וספריו הקדושים מאירים לכל בית ישראל. - וכאן יובא רק מה שזכר כמה פעמים בדברי רבינו הקדוש ז"ל.

א' - בליקוטי מוהר"ן ד"א סי' ר"ח איתא: דע שלפעמים כשנגזר על האדם ה"ו איזה גזירה, ואע"ג דאיהו לא ה"ו מול"י ה"ו ומחמת זה רוצה להסתיר את עצמו, ומזה בא שלפעמים פתאום האדם נוסע לאיזה מקום רחוק זהו כדי להסתיר את עצמו, ואע"פ שהוא אינו יודע מזה עכ"ז הנפש יודעת מזה ע"כ בא לו צוון לנסוע לשם.

ולפעמים כשכא לשם הוא נתפרסם שם ביותר ואז יוכל להזיק לו מאד ה"ו. ומזה הי הסתלקות צדיק גדול מאד שפתאום רצה לנסוע לא"י והוא הי בעצמו יודע מזה שהי צריך להסתיר א"ע ונסמ על המדינה והי פרסום גדול ונסתלק באותו הדרך. וכן אירע בזמנינו בסמוך ד' יצילנו ע"כ.

ומ"ש "צדיק גדול מאד" הכוונה על רבינו הסמיכות חכמים זי"ע שקיבל פתאום חשק גדול לנסוע לא"י ונסמ דרך מדינת מערקוי והגיע לעיר איסטאנבול, ושמה נתפרסם ביותר ונסתלק שם, זכותו יגן עלינו.

ב' - נסיעתו לא"י הי כ"ד שנים לפני נסיעת הבעשטה"ק וכנ"ל שנסתלק ושם מנוחתו כבוד, והבעשטה"ק כשנסע לא"י בהגיעו לאיסטאנבול הלך והשתמח על קברו - ובליילה בא הסמיכות חכמים בהלום להבעשטה"ק ואמר לו שאם לא היחזור תיכף ומיד לביתו יסתלק שם ג"כ כמותו.

ג' - בשבחי הר"ן (סדר נסיעת אי"י סי' י"ב) איתא: שרביז"ל כהיותו במערקוי על הדרך לא"י הלך באיסטאנבול להשתמח על ציון איש האלקים נורא מאד בעל הסמיכות חכמים (בס' פעולת הצדיק סי' רכ"ד מדבר מעבודתו שם).

ותיכף ומיד כשהחזר מהציון נפל פתאום על הארץ ושכב כך כמה שעות ואח"כ הניחו אותו על המטה ושכב שם כל הלילה עד למחרת חצי היום, והי שוכב כמו שנגזר ד"ו עד שעזרו הש"ית שקם ממטתו וחזר לאיתנו.

והרב ר' יצחק שליוה את רביז"ל בראותו מה שאירע נתמלא בפה גדול והתחיל לשפוך עליו מים כמו ששופכים על מי שנתעלה וכשנתעורר רבינו ז"ל ענה ואמר: שהרבי ר' נפתלי אמר לו סאיז מיר דא עלענד (אינזאם) וע"כ רצה שרביז"ל ישאר שם ויקבר אצלו להיות השכן שלו - ואמר רביז"ל: "זה שנפלתני למשכב ונתעלפתי הי מרוב פחד שרצה לתפסני, אבל התחוקתי ויצאתי מזה" ... כי העיקר הוא "להתחוק" אפילו כשנמצא במצב הקשה ביותר, באם הוא רק מתחוק, יכול להנצל אפילו ממות לחיים!

ד' - ובחיי מוהר"ן סי' ק"ט איתא: רביז"ל אמר שהבעשטה"ק והגאון רבי נפתלי זצ"ל לא יוכלו למעשה להגיע לא"י מחמת המניעות, אבל הוא ז"ל הי לו כל המניעות שהי להם והש"ית עשה עמו ניסים הרבה ועבר על הכל ונע"י עוד שם סי' ק"מ.

ולרגל הילולא דמר יובא ד"ת משמו.

בס' פעולת הצדיק סי' תנשא מובא אשר בשנת תקס"ח שלח רביז"ל את ר' זלמן הקטן (כן הי נקרא) לייך אל גדולי הזמן ליקח הסכמה על ספרו ליקוטי מוהר"ן, ובחודש שבט הגיע אל המגיד מולאמשוב והמגיד כיבדו עד מאד והראה ר' זלמן מכתב שרביז"ל עשה אותו שליח לקבל הסכמה.

וכי לו המגיד בהאי לישנא: הנה קבלתי מכתב אדם גדול בענקים ואדמהו ואכנהו ולא ידעתי ה"ה הרב הגדול בוצינא קדישא מופת הדור נ"י פ"ה נר ישראל פמיש החוקן ק"ש נקדושת שמון החסיד המפורסם בנן של קדושים מחותני מוהר"ר נחמן נ"י וביקש שאסכים על הדפסת ספרו הקדוש.

וראיתי בו, ובמעט דבש שהטעמתי האירו עיני וראיתי שאין צריך להסכמתי ובפרט שכבר הסכימו גדולי הדור גאוני זמנינו אך אין מסרכין לגדול ובאתי כיהודא ועוד לקרא והנני גוזר בגזירת התורה לכל ימינו שום אדם מנבול שנבלו הראשונים עשרה שנים מיום דלמטה ולהשומע יונעם.

הכ"ד המדבר לכבוד התורה יום ה' כי שבט תקס"ח לפ"ק פה ק"ק זלאמשוב. הק' אברהם חיים בהרב מוהר"ר גדלי זל"ה.

ולרגל הילולא קדישא יועתק קמע מדברי קדשו (בד"ה ויאמר משה אל).

"ויאמר כי אהי עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתך"

דהנה המגיד זל"ה אמר: שיש צדיקים גמורים בעולם ולא יוכלו לפעול כלום מחמת שפלותם בעיני עצמם ואינם מאמינים שישמע הש"ית תפלתם ועל כן אינם נענין, אלא: אדם צריך להאמין שהש"ית שומע תפלת כל פה ע"כ.

ולפ"י ז"ל שמשרע"ה מרוב ענותנותו אמר אין אני כדאי שיבא תשועה גדולה כזאת על ידי, וכיון שראה הש"ית שמהמת שפלות אינו מאמין שיושעו על ידו, א"כ באמת לא יוכל לגואלם, לכך אמר לו "כי אהי עמך" שתצליח בשליחותך שתלך לפרעה, "וזה לך האות" הצלחתך בשליחות לפרעה זה גופא יהי לך אות שתאמין גם כן שתבא הישועה הגדולה לישראל על ידך, כי הרי גם על השליחות שאל "מי אנכי כי אלך אל פרעה" היינו לדבר אל המלכים, ועכ"ז תצליח בזה - וזה יהי לך ג"כ האות שתאמין שגם הישועה יבא על ידך, - ומפרש "כי אנכי שלחתך" והשליח יהי מי שיהי אם ילך בשליחותו וודאי יצליח ויפעול הכל! ע"כ.

אשרי המתחמם לאורן של חכמים ובפרט בספרי תלמידי בעשטה"ק זי"ע אשר הן הן המגן והתריס נגד כל רוחות זרות המנשכות בעולם בעיתים הללו.

ואשרי השומע בקולם להאמין בעצמו, שמאחר שהש"ית מחיהו ומקדשהו בקדושת ישראל הרי שהוא ית' חפין בו מאד (כמפורש בליקוטי ד"א סי' ס"א סוף אות ה', וה"ב סי' פ"ו, ובשיחות הר"ן סי' ק"מ) ואמונה זו גופא הוא היסוד להצליח בכמ"ס אמך.

בגמ' (ברכות מז:): מובא רב בתר צלותי אמר הכי וכו' [והוא היה"ר שאנו אומרים בברכת החודש]. ומבואר בס' סמיכות חכמים שרב התפלל על הדור של עיקבתא דמשיחא שאז רבות רעות וצרות ומאורעות יעבור על כל אחד ואחד כמ"ש בסוף מס' סוטה, ומפרש שם כל דבר, כגון כלפי שתכלה פרוטה מן הכיס והשפלות שבוה, התפלל חיים של עושר וכבוד, כלפי נערים פני זקנים וליבניו ביקש חיים שאין בהם בושה וכלימה, כלפי יראי הטא ימאסו ביקש חיים שיש בהם יראת הטא ומונה והולך כל דבר כפרטורט על דרך זה.

ובס' "שמירת הזמן" בהקדמה מבאר דבריו עפ"י ש בליקוטי הלכות (ציצית ג') כי כתיב "בכל עמלו שיעמול תחת השמש" שכשנפול תחת המקור והזמן אז נדמה להאדם כי בהמיצר והדחק שמוסכב בה אין אופן שירווח לו, ואז יש לו עמל וגלות, ואינו מוצא את מקומו, ומאבד את ימיו וכו', וכל זה נפל מהאמונה הק'. כי באם יכניס בדעתו האמונה הק' אשר בכל תנועה ותנועה שם אלוף של אדם וכל מה שענינו רואים ואזניו שומעים הכל אלקות שנתלבש בלבשו זה אז ינוס ויברח רק אליו ית' ואז יצא מן המקור והזמן, כי בכל מקו ובכל זמן יפנה לפנימיות החיות שהוא השם יתברך, ואז אין מיצר ואין עמל לא גלות ולא דחוק, ומתנגג בהארט נועם זיו שכנית עונו ית'.

וע"ז ביקש רב שבתוקף הגלות - קודם בוא הגואל בהתגבר הצרות וההסתר - שיוכה "לחיים" ארוכים "חיים" של שלו וכו' - היינו כי תמיד יזכור מי מחי אותי? מי מחי ומתוה את הזמן? מי מחי ומקיים המקו? הלא רק הי החיים ית', וע"י שזוכרים והזורים תמיד כי הוא ית' הוא מחי חיים שלו ע"ז באמת נמשכים חיים של שלו וטובה וכל הנאמר שם.

רחמנא אידכר לן זכותי דכהנא רבה קדישא לחיותינו כהיום הו"ה להכניס חיים אמיתיים ונצחיים בכל "יום" שהש"ית הונן לנו, אשר איך שיהי נחמוף בו כל טוב אמיתי ונצחי אמך.

זיו הדעת

יסודות בחסידות ברסלב

ענין תיקון הכללי (א)

ותאמרם בשם רבינו ז"ל בכדי ששפתותיו יהיו דובבות וכו' (סנהדרין צ:). אשר כל הצדיקים מתגעגעים לזה. וזוהי אשר אלצוני לגלות כל הנ"ל. וזכותו יעמד לנו, ומכל פגמינו וצרותינו יתקנו וישיענו, אמן כן יהי רצון.

(שיחות הר"ן סימן קמא)

תיקון הכללי הוא תיקון לכל העוונות

כתב רבינו"ל (בליקוטי מוהר"ן ח"א סי' כ"ט) ולתקן כל העבירות בפרטיות הם רבים מאד וכבד על האדם ואי אפשר לתקן אותם כי יש דקדוקים ופרטים רבים בכל לאו ולא, עכ"ל. דהיינו כי אם נתחיל לעשות חשבון כמה חטאנו כבר, רחמנא ליצלן, נראה שאנו מלאים חטאים ועוונות, ואיך נוכל לבא ולתקן את כל זה, ובפרט בדורינו שכל כך שכיח שהאדם נכשל בלשון הרע ורכילות, ובגזל, שמורה היתר לעצמו להשתמש בכספים של אחרים, ולוזה ואינו משלם וכו', וכן בהסתכלות אסורות ובפגם הברית, שאנו בדורינו צריכים לרחמים רבים, ובפרט בקיץ אפילו רק לעבור את הרחוב צריכים רחמים גדולים כי הגויים הולכים כמו בהמות ומה יעשה הבן שלא יחטא, ואיך נוכל לתקן את כל זאת, ממשיך רבינו ז"ל ואומר, אך על ידי תיקון הכללי, דהיינו על ידי שמתקנים את כלליות הגידים על ידי זה זוכים לתקן את הכל, כי על ידי תיקון הכללי זורק לבגונות ותיקונין לכל פרט ופרט כפי צורכו ואפילו למקומות הצרים והדקים כי יש מקומות צרים ודקים שאי אפשר לבא לשם שום תיקון כי אם על ידי תיקון הכללי שהוא זורק לבגונות ותיקונים גם למקומות הצרים והדקים וכו' ולכן עלינו להקפיד מאד לומר בכל יום ויום את התיקון הכללי שגילה לנו רבינו"ל, העשרה מזמורי תהלים שהם תיקון הכללי, ועל ידם זוכים לתקן הכל, ואסור לזלזל בתיקון זה רק להקפיד לומר בכל יום ויום את התיקון הכללי, כי הוא תיקון המסוגל לכל החטאים והעוונות שבעולם.

(דרשות מוהר"ש על ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' כ"ט)

כוונת שם "אל אלקים"

מבואר בליקוטי מוהר"ן (ח"א סי' ר"ה) אשר הקליפה המחטאת את האדם בפגם הברית נקראת לילית אשר מספר שמה עם חמש האותיות עולה כמספר תהלים, כי יש כח באמירת תהלים להוציא את הניצוץ מהקליפה שלקחה אותה ותהלים גימטריא שמות "אל אלהים" במלואם כזה "אל"ף למ"ד, ה"י למ"ד, ו"ו למ"ד, ה"י יו"ד מ"ם. ויש עשרה מיני זמרה שהם בחינת העשרה לשונות שבאמר בהם ספר תהלים, ויש כח בכל לשון ולשון של העשרה לשונות לבטל כח הקליפה לילית, ועל כן צריך לומר עשרה תהלים דיקא, ולכן כשתאמר את העשרה מזמורי תהלים תכנין את שני שמות אלו "אל אלהים" במלואם כזה "אל"ף למ"ד, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, ועי"ז מתקנים את הכל, והמקום הנכון לכונן הוא באמרתך מזמור ע"ז בפסוק "קולי - אל אלקים" ואצעקה, קולי - אל אלקים" והאזין אלי.

(תוך הנחל הקדמה לתיקון הכללי)

שוכב כראוי, וכל זה אינו כלום (והוא כמו תינוק שמשתיין בשינה). גם יש ששומרים אותו מלמעלה וניצול מן המקרה או שהמזל שומר אותו וניצול. גם לפעמים נדמה להאדם בשינה בחלום כאלו הוא נופל ואחר כך מתעורר משנתו, גם זה מן השמים שמצילין אותו מזה. רק מי שיקרה לו ח"ו מחמת הרהורים מזה נבראים ממש קליפות ח"ו כמבואר בספרים. אבל מי שיאמר באותו היום אלו העשרה קפיטל תהלים בודאי יתקן בזה מאד מאד.

וכמה וכמה צדיקים גדולים שרצו לעמוד על ענין זה ונתייענו למצוא לזה תיקון גמור. וקצתם לא ידעו כלל מהו ענין זה. וקצתם התחילו לידע קצת בענין תיקון זה, ונסתלקו לעולמם באמצע עסקם בזה ולא גמרו, ולי עזר השי"ת שזכיתי לעמוד על זה בשלמות. וענין תיקון זה על ידי אמירת העשרה קפיטל תהלים הנ"ל הוא דבר חדש לגמרי חידוש נפלא כי הוא תיקון נפלא ונורא מאד מאד, ומי שיוכל לילך למקוה ואחר כך יאמרם בודאי מה טוב, אך אפילו אם הוא אנוס שאי אפשר לטבול כגון שהוא חולה או שהוא בדרך אעפ"כ אם יאמרם אשרי לו. כי הם תיקון גדול ונורא מאד. ואם יאמרם בכונה כראוי בודאי מה טוב, אך גם האמירה בעצמה מסוגל מאד. ואמר כי לא נודע זאת מיום בריאת העולם וכו'.

אך העשרה קפיטל הם דבר נפלא ויקר ומועיל מאד וכו'. ואני חזק מאד בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר שאלו העשרה קפיטל מועילים מאד מאד. ואלו הן העשרה קפיטל תהלים טו. ל"ב. מ"א. מ"ב. נ"ט. ע"ז. צ'. ק"ה, קל"ז, ק"ט, כאשר כבר נדפס כמה פעמים. ויאמרם כסדר שהם כתובים בתהלים. ואמר שהוה תיקון הכללי. כי כל עברה יש לה תיקון מיוחד אבל תיקון הנ"ל הוא תיקון הכללי, גם אמר אז שענין הנ"ל של אלו עשרה קפיטל תהלים יאמרו ויגלו בפני הכל.

ואמר אע"פ שהוא דבר קל לומר עשרה קפיטל תהלים, אעפ"כ גם זה יהיה כבד מאד לקיים. וכן נתקיים עתה בעוונותינו הרבים שמחמת ריבוי המחלקת רב ההמון רחוקים מאד לקיים זאת והוא ז"ל הודיע כל זאת מקודם.

ואנחנו עשינו מה שמוטל עלינו להודיע התיקון לכל החפץ להתתקן, וכל אחד הטוב בעיניו יעשה. השומע ישמע, והחדל יחדל ואנחנו את נפשנו הצלנו.

ומה שהרב בעל המחבר סדר תיקון שבת, מביאם בשם ספר "עשרה הלולים" זה אינו, כי יידי הקורא עיין נא בספר תיקון מועד, ותראה שמובאים שם בפרושים בשם רבינו הרב רבי נחמן ז"ל, וכן בכמה ספרים יש שמובאים שם בשם רבינו ז"ל. וגם נסה נא וחפש בכל הספרים שמובאים שם שלא בשם רבינו ותראה, שכולם נדפסו אחר פטירת רבינו ז"ל, שנפטר תחלת שנת תקע"א בחול המועד סוכות. ואפשר שהרב הנ"ל וכיצא מגודל תשוקתם לזכות בהם את הרבים בתיקון גדול כזה, וידעו שיש שמצאים מתנגדים וחולקים על רבינו ז"ל, על כן קיימו בנפשם מאמר חכז"ל (יבמות סה:): "שמותר לשנות דבר השלוש". ובפרט דבר גדול ותיקון כזה. ועתה בין תבין שצדקו הנאמר לעיל שהם תיקון חדש לגמרי ולא ידע מזה שום נברא מימות עולם.

עשרה קאפילען מהו

תיקון הכללי, לומר עשרה קפיטל תהלים באותו היום שאירע לו ח"ו, כי יש כח באמירת תהלים להוציא הניצוץ מהקליפה שלקחה אותה, כי תהלים בגימטריא לילית עם החמש אותיות של שמה שהיא הממונה על זה כידוע, וצריך לכוין בשעת אמירת תהלים, שתהלים בגימטריא תפ"ה, שהוא מכוינ כמספר השני שמות אל אלקים במלואו כזה אלף למד אלף למד הי יוד מם שע"י השני שמות אלו יוצאה הניצוץ מהקליפה וכו', וע"י השני שמות אל אלקים הנ"ל שהם בחינת חסד וגבורה כידוע שהם גימטריא תהלים כנ"ל, עי"ז מוציאין הניצוץ משם, וזה צריך לכוין בשעת אמירת תהלים. ועל כן צריך לומר עשרה קפיטל, כי יש עשרה מיני זמרה, שהם בחינת העשרה לשונות שבאמר בהם ספר תהלים כמובא (בגמרא פסחים ק"ז ובוהרה) שהם אשרי ולמנצח ומשכיל והללויה וכו' עיין בפרוש רש"י, ויש כח בכל לשון ולשון של העשרה לשונות הנ"ל לבטל כח הקליפה הנ"ל, כי כל אחד מאלו הלשונות הם היפך הקליפה הנ"ל.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן ר"ה)

a

ודע, כי אלו הם העשרה קפיטל שצריכים לאמרם באותו היום שאירע לו מפרה בלתי טהור, ח"ו. "מכתם לדוד" טז. "לדוד משכיל" לב. "אשרי משכיל אל דל" מא. "כאיל תערג" מב. "למנצח אל תשחת" נט. "למנצח על ידותון" עז. "תפלה למשה" צ. "הודו לה' קרא בשמו" קה. "על נהרות בבל" קלז. "הללו אל בקדשו" קן. ואלו העשרה קפיטל תהלים הם תיקון גדול מאד מאד לענין הנ"ל, ומי שזוכה לאמרם באותו היום, אין צריך לפחד עוד כלל מפגם הנורא ח"ו, כי בודאי נתתקן עי"ז. ובזכות תיקון חטא זה יבוא משיח צדקנו לקבץ נפוצותינו, כמו שכתוב (תהלים קמ"ז) בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס, במהרה בימינו אמן.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב סימן צ"ב)

a

בעת שגילה רבינו התורה הנ"ל (הנדפס בליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ר"ה) אמר בתחלה שתיקון הראשון הוא המקוה, שצריכין לטבול במקוה (ואמר בזו הלשון דאם ערשטי איז מקוה). ואחר כך גלה התיקון הנ"ל לומר עשרה קפיטל תהלים כנ"ל. גם פעם אחת אמר שצריכין לזהר מאד לטבול באותו היום שיהיה האדם בלתי טהור. ואפילו אם לא יוכל לטבול בבוקר, על כל פנים יטבול באותו היום אפילו לפנות ערב. כי צריכין לזהר מאד לטבול באותו היום דיקא (ועיין בסוף ספורי מעשיות שאמר, שטוב מאד לטבול תיכף ומיד וכו' עיין שם) וכו'.

גילה העשרה קפיטל תהלים לפני הרב דפה ברסלב לפני חברי רבי נפתלי מנעמורב. ויחד אותם לעדות על זה. וכך אמר להם, היות בענין זה הידוע ח"ו נלכדים בודאי שלשה חלקי העולם, אני לוקח אתכם לעדות. ותדעו שאלו העשרה קפיטל תהלים מועילים מאד מאד לתיקון קרי והם תיקון גמור ומועיל מאד מאד. ויש מי שיקרה לו על ידי רבי אכילה ושתיה או על ידי חולשה ועייפות או על ידי שאינו

(המשך ג)

שיחות וסיפורים לרגל חילולת הגאון הקדוש מאור עינינו מורינו הרב רבי נתן זי"ע תלמידו המובהק של רביה"ק מוהר"ן זי"ע - עשרה כמכת תר"ה לפ"ק

פרק א' שמירת הזמן

ז. ואנ"ש אמרו כי רבינו"ל גילה לנו בח"א סי' ערב הגילוי של "היום אם בקולו תשמעו" לזכור תמיד שאין לנו רק היום הזה ולעולם לא לבלבל א"ע לא מיום הקודם ולא מיום המחר רק "היום דוקא", ומוהר"ן קבלנו שאפילו בתוך היום לזכור כי אין לנו רק "שעה" זו, כי כל שעה היא ענין אחר לגמרי, ובכל שעה יכול לחמוק איזה טוב, כי הלא השעה הזאת עוד לא היתה, וכבר לא תהי, ואין אבידה כאבידת הזמן כי ימינו אינם חוזרים, ואשרי הזוכה להזדרז בכל שעה לקנות חיי עולם.

ח. ודברנו בזה אנ"ש ואמרו כי אפילו אם האדם חי עם ה"יום" שלו, אבל בשכמעט עבר ה"יום" ועדיין לא עשה שום דבר, ע"ז בא מוהר"ן להזקו ולומר לו: ראה עכ"פ לחמוק איזה טוב "בשעה" אחרונה הזו אשר זה בוודאי יש לך עדיין.

ט. ואמרו בשם הרבי רבי אלימלך זי"ע שהזויגער הוא הספר מוסר הכי גדול ביותר שבהסתכל על הזויגער ובראותו כי פורח עוד שעה ועוד שעה הרי זה הספר מוסר הכי גדול.

י. ואמרו: מי שמרגיל א"ע לחיות באופן זה: בכל שעה להסתכל מה עושה בשעה זו ומסתכל תמיד על הזויגער או נעשה הזויגער החבר הכי טוב שלו, כי מזוכה אותו במובן נצחי, ומה גם שמונע ממנו הרבה צרות ועגמות נפש.

המשך בגיליון הבא בעה"י

התבונה קודמת

(פון ספר אשר בנחל, אידיש)

מחיה זיין, און דו האסט אין זיך נאך אסאך אסאך גוט, און עס האט זיך נאר צוגעקלעבט אין דיר א שגעון, ווי די תולדות זאגן (סוטה ג.) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות; איבערדעם בעט איד דיר, גיי ארויס פון דיין נארישקייטן, און נעם זיך אין די הענט אריין.

שמחה איז א שמירה פון עבירות

זאלסט זיך גייטן צו זיין פרייליך, און דו זאלסט אנהאלטן מיט לערנען משניות, וואס דאס איז מובן דעם מענטש אינגאנצן, און דער עיקר איז דו זאלסט אסאך בעטן דעם בורא פל עולמים אויף שמחה וואס דאס איז די קדושה, ווי עס שטייט (דברי הימים א טז) "עזו וחדוה במקומו" דארטן ביים בורא פל ע ולמים הערשט נאר שמחה, און אויב דו וועסט זיין שטענדיג פרייליך האט דער הייליגער רבי געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן קסט) וועט דיר דער בו רא כל עולמים אללין אפהיטן פון פגם הברית און פו זאלעם שלעכטס.

לערנען גמרא פאר שניידט די קליפות

זע צו לערנען זייער אסאך גמרא פסדן דיין קא, ווייל דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן ריד) דאס די קליפה וואס עס מאכט א מענטש טרויעריג און איז מכשיל דעם מענטש מיט שווערע עבירות, באטרעפט פונקט ווי מספר תלמודי, און מיט דעם וואס מען לערנט גמרא צעשניידט מען דעם קליפה, די צדיקים האבן געטייטשט (שבת קו:) גמרא גמור זמורתא תהא; אז א מענטש לערנט אסאך גמרא איז צעשניידט ער די קליפות וואס עס ווילן זיך אין אים אנכאפן, זמורתא איז א לשון פון "זלזמר עריצים ולהכרית כל החוחים והקוצים". דער עיקר תיקון הברית איז נאר שמחה.

זיך מחזק זיין אין אלע זמנים

איך בעט דיר זאלסט זיך מאכן א קביעות אין די בריוו וואס עס איז געדריקט אין שו"ת "אשר בנחל", די אלע בריוו איז געשריבן פאר דיר, דארטן וועסט ו טרעפן וואונדערליכע עצות וויאזוי ארויסצוגיין פו ז בלאטע, אויך זאלסטו בקביעות לערנען דעם וואו נדערליכן ספר "קדושת יש"אל", און זעצט די טעג פון שובב"ם זאלסטו אורדאי דורכגיין דעם גאנצן ספר "אוצר השובב"ם" וואס דארטן וועסטו טרעפן וואונדערליכע התחזקות פאר דיין איבערגייעכץ זכ ו, פאלג מיר וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אז יך יענער וועלט.

וועט ער זען אז ער איז שוין נישט קיין רשע, ווארום דער מענטש וואס ער זינדגט מיינט דאס ער איז דער ערגסטער רשע, און ער האט שוין נישט קיין תקנה; אבער אויב ער טרעפט אין זיך די גוטע נקודות וואס ער האט געטון אין אידישקייט, דעמאלטס ווען ער איז זיך מתבונן אויף זיין גידריגן מצב וועט ער זען דאס ער איז שוין נישט דער זעלבער מענטש ווי דער סמ"ך מ"ם האט אים אויסגעמאלן (עין ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן רפב).

לימוד התורה איז מבטל די קליפות

ובפרט דו אז דו האסט זוכה געווען אזויפיל צו לערנען תורה, מיט דעם דארפסטו זיך מוראדיג מחיה זיין, ווי דער הייליגער רבי האט אמאל גערעדט מיט רבי נתנען (חיי מוה"ר חלק א סימן תקעג) וועגן א מענטש וואס האט געבעד זייער געזינדיגט, און האט אים געזאגט, דו ווייסט דען די כח פון די תורה; ברית איז בסיוד, און תורה איז אין תפארת, אז א איד לערנט אסאך תורה וועט ער מבטל זיין די אלע קליפות וואס ער האט באשאפן מיט זיינע שווערע זינד. איבערדעם בעט איד דיר זיי זיך מחיה מיט די גוטס וואס דו האסט געטון, ובפרט אז דו האסט זוכה געווען צו זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה פינף מאל, מיט דעם דארפסטו זיך זייער

ווי לאנג מען לעבט קען מען פאררעכטן דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק ב, סימן עח) עס איז קיין יאוש ני שט פארהאנדין, אפילו א מענטש האט געטון די הארבסטע עבירות שבעולם קען ער נאך אלץ אלעס פאררעכטן, ווארום פל זמן א מענטש לעבט קען ער אלעס פאררעכטן, דער עיקר איז נישט אראפפאלן ביי זיך, ווארום דער סמ"ך מ"ם מיינט נישט אזוי ווייט מכשיל צו זיין דעם מענטש מיט עבירות זכ ו, ווי ער מיינט צעברעכן דעם מענטש אז ער זאל זיין טרויעריג, צעבראכן, מויאש פון זיין לעבן, און אזוי כאפט ער אים אריין אין זיין נעץ.

דער ס"מ האט פיינט דעם מענטש אפילו בגשמיות

דער גרויסער צדיק רבי אברהם בן רבי נחמן טולטשינער ז"ל (בעל מחבר ספר "ביאור הליקוטי טיס") האט געזאגט דאס וויסן דארף מען וויסן אז דער סמ"ך מ"ם האט פיינט א מענטש אויך בגשמיות, ער וויל זען ווי דער מענטש פייניגט זיך מיט זיינע שווערע זינד, איבערדעם זיי א חכם און נעם זיך אין די הענט אריין.

איז דך דבר העומד - אז מען וויל קען מען אויב מען וויל ארויסגיין פון שמוץ קען מען ארויסגיין פון שמוץ, ווארום אז מען האט א רצון איז אין דך דבר העומד בפני הרצון, מען דארף נאר וועלן ארויסגיין פון די בלאטע, דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט אונז געלערנט, א איד טאר נישט זאגן "איך קען נישט", נאר ער זאל זאגן "איך וויל נישט", ווארום אויב דער מענטש וויל, קען ער צו אלעם דערגרייכן, איבערדעם זאג נישט אז דו קענסט שוין נישט תשובה טון, עס איז נישטא אזא זאך, אלעס קען מען פאררעכטן, ובפרט דו וואס דו שרייבסט אז דו האסט שוין זוכה געווען צו אזויפיל נקודות טובות, און דו האסט אזויפיל צאמגעלערנט זכ וכו', דו בוודאי האסטו א האפענונג אלעס צו פאררעכטן, דו דארפסט זיך נאר נעמען אין די הענט אריין.

קרעף ביי דיר אללין גוטע פונקטן

די ערשטע זאך איז זייער זייער פרייען זיך מיט אלע נקודות טובות וואס דו האסט אין זיך, וואס דער הייליגער רבי טייטשט דעם פסוק (תהלים לו) "יעוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינני אז א מענטש זוכט און טרעפט ביי זיך עוד מעט טוב, גוטע נקודות וואס ער האט מקיים געווען, דעמאלטס

מרכז "חיכל הקודש" חסידי ברסלב
 בית המדרש התאחדות התלמידים ויליאמסבורג
 מנשיאות כל מור מוה"ר ש"ט"א

קול דינה וישועה באה"ל צדיקים
 בחדת קודש ומקרב לב אנו שולחים ברכת מול טוב
 המה ולבבית אל האי גברא יקרא ראש הבורתנו חסידי
 ברסלב. הגאון הצדיק שמו חטוב הולך לפנינו. משיב
 רחוקים אל כנפי השכינה. מחזק ומעודד לבבות נשברות.
 ורבים הולכים לאורו, ושוחים בצמא את דבריו, ויונקים
 חיות והתחזקות מספריו הרבים שחיבו.

כ"ק עטרת ראשינו שליט"א
 נשיא ומנהל קהילות קודש "חיכל הקודש" חסידי ברסלב
 חרצל נישואי נכדו הוקר
 החתן המופלא בתולש כמר אלוו"ו
 זכ

נכדת הגאון האדיר פוסק הדוד מרן
בעל שבט הלוי שליט"א
 וחי רצון מלפני אבינו שבשמים שמשמחה זו יומשך שמחה
 זכ"ל ישראל
 המאהלים
 תלמידיו מתפללי בית מדרשינו

לא לעיין בשעת התפלה וקריאת התורה

להשיג הגליון ולהערות: בבית מדרשינו: 287 Heyward St.

Sfas hanachal 543 Bedford Ave. #235 Brooklyn N.Y. 11211 ZIVHAHEICHOL@GMAIL.COM או

הגליון נתנדב לזכות אשר זעליג בן אסתר וזו רבקה שנידל בת שרה יעורר השי"ת שיוכו לרב נחת מכל צאצאיהם ויהיה ביתם מלא מכל טוב